

امتحانات مرکز عمومی (طبع ۲)

نیمسال اول ۹۴-۹۵

باشه سوم وزوادی بهمن

کد امتحان: ۲۹۴۱/۰۷

تاریخ: ۱۳۹۴/۱۰/۱۲

عنوان: نحو عالی ۲

میبادی العربیة

کتاب:

جلد چهارم: از ابتدای منصوبات تا ابتدای استغایه (ص ۲۱۲-۲۱۶)

حدوده:

مهر مدرسه

نام و نام خانوادگی: کد ملکی: نام پدر: مدرسه علیه: شهرستان: استان:

۰/۵

۱- حذف عامل «مفعول به» در کدام مورد قیاسی جوازی است؟ ص ۱۴۴

- الف. جواب استفهمام
- ب. باب اختصاص
- ج. باب اشتغال
- د. باب نداء

۰/۵

۲- کدام گزینه در مورد «اسم فعل» صحیح است؟ ص ۱۵۷ و ۱۵۸

- الف. فاعلش می‌تواند ضمیر بارز یا مستتر باشد.
- ب. معمولش می‌تواند بر عامل خود مقدم شود.
- ج. «کاف» در «علیکَ یُوسُف» محلًاً معروف است.
- د. فاصله افتادن بین اسم فعل و معمولش جائز نیست.

۰/۵

۳- کدام گزینه در مورد «صفت مشبهه» صحیح است؟ ص ۱۷۴

- الف. تصاغ من الفعل المتعدي و الفعل اللازم.
- ب. لا یجوز أن یتقدّم منصوبها عليها.
- ج. لا تنصب معمولها مع قصور فعلها.
- د. یجوز أن یكون معمولها أجنبیاً.

۰/۵

۴- استعمال صحیح «فعل تعجب» را معین نمایید. ص ۱۸۴ و ۱۸۵

- الف. ما کان أَحْسَنَ الرِّيَاضَ!
- ب. ما أَحْسَنَ عَنْدَكَ جَالِسًا!
- ج. ما أَحْسَنَ بِمَعْرُوفٍ أَمْرًا!
- د. ما يَكُونُ أَحْسَنَ لِقَاءً نَا!

۰/۵

۵- «مشغول عنه» در کدام مورد «راجح النصب» است؟ ص ۱۹۶ تا ۱۹۸

- الف. هل الخَبَرُ عَرَفَتهُ؟
- ب. إِبْرَاهِيمَ رُوِيدَ أَحَادُ.
- ج. ما الدَّرْسُ أَبْغَضُهُ.
- د. زَيْدُ ما أَحْسَنَهُ!

۰/۵

۶- «منادا» در مثال «يا رَحِمَ اللَّهُ مَنْ رَحِمَ خَلْقَ اللَّهِ» چیست؟ ص ۲۰۹

- الف. خَلَقَ اللَّهِ
- ب. مَنْ رَحِمَ
- ج. رَحِمَ اللَّهُ
- د. قَوْمٌ مَحْذُوفٌ

۲

۷- اصطلاحات زیر را تعریف کنید. ۲ نمره

(الف) مفعول مطلق: جواب: مصدری است که بعد از فعل هم لفظ خود می‌آید تا آن فعل را تأکید کند و یا نوع آن یا تعدادش را بیان نماید. ص ۱۳۶

(ب) تحذیر: جواب: توجه و آگاهی دادن به مخاطب نسبت به امری ناپسند تا از آن اجتناب کند. ص ۱۸۷

(ج) تنازع: جواب: روی آوردن دو عامل به یک معمول متأخر از هر دو، جهت عمل کردن در آن. ص ۲۰۱

(د) شبیه مضاف: جواب: اسمی که مابعدش به آن تعلق گرفته و معنایش را کامل می‌کند بدون آن که صله یا مضاف‌إیه آن باشد. ص ۲۰۶

۸- از موارد حذف وجوبی عامل «مفعول مطلق» سه مورد را بنویسید. ص ۱۳۸ و ۱۳۹ - ۱/۵ نمره

جواب: ۱. مفعول مطلق، جانشین عامل خود باشد. ۲. برای تفصیل نتیجه و عاقبت ماقبل آورده شده باشد. ۳. اصطلاحاً «مؤکَّد لنفسه» باشد، یعنی بعد از جمله‌ای واقع شود که احتمال دیگری جز معنای آن مفعول مطلق ندارد. ۴. برای دفع احتمال مجاز درباره جمله ماقبل آورده شده باشد. ۵. به اسم ذاتی نسبت داده شده و تکرار شده باشد. ۶. محصرُ فیه باشد. ۷. مفعول مطلق دیگری بر آن عطف شده باشد.

۹- «نقش» منصوبات مشخص شده را به صورت دقیق و کامل بنویسید. ص ۱۳۸ و ۱۵۳ و ۱۶۷ و ۱۷۳ و ۲۰۶ - ۳ نمره

(الف) طَعْنَتُهُ رِمْحًا: جواب: (جانشین) مفعول مطلق (نوعی).

(ب) أَعْطَيْتُ الْكِتَابَ صَاحِبَهُ: جواب: مفعول به دوم.

(ج) خَالِدُ الْمُعَلَّمِ بَكْرٌ أَخَاهُ قَادِمًا: جواب: مفعول به دوم «معلم».

(د) جَائَنِي الرَّجُلُ الْكَرِيمُ النَّسَبُ: جواب: شبه مفعول به.

(ه) زَارَنِي رَجُلٌ كَرِيمٌ نَسَبًا: جواب: تمیز

(و) يَا مُحْرِزًا مَجْدًا: جواب: مفعول به «محرزاً».

۱

۱۰- شاهد مثال آیات زیر چیست؟ (باب افعال قلوب). ص ۱۴۹ - ۱ نمره

(الف) أَلَمْ يَرَوا كَمْ أَهْلَكَنَا قَلْبُهُمْ مِنَ الْقُرُونِ: جواب: «کم» از معلقات بوده و باعث شده که فعل قلبی «بَرَوا» لفظاً در دو مفعول خود عمل نکند (و کل جمله «کم آهله‌کنا...») جانشین دو مفعول و محل منصوب است.

(ب) يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا: جواب: «آن» و صله‌اش (أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا) جانشین دو مفعول فعل قلبی «يَحْسِبُونَ» (و محل منصوب) است (با وجود این که مصدر مؤول و در حکم مفرد می‌باشد).

۱/۵

۱۱- برای هر یک از موارد زیر مثال بزنید. (جمله صحیح و کامل) ص ۱۵۷ و ۱۵۸ - ۱/۵ نمره

(الف) اسم فعل لازم: جواب: هیهات الدُّوَوْ

(ب) اسم فعل متعدد بنفسه: جواب: بلهً هذا الأمر.

(ج) اسم فعل متعدد به حرف جر: جواب: حَيَّهَلْ عَلَى الْمَدِينَةِ (و مثال های مشابه)

۱۲- چهار وزن «اسم مبالغه» را که مانند «اسم فاعل» عمل می‌کنند ذکر کرده و موردی را که عملش از همه بیشتر است، مشخص کنید.

۱/۵

۱۶۸ - ۱/۵ نمره

جواب: فَعَالٌ, مِفْعَالٌ, فَعْلٌ, فَعَيْلٌ (۱ نمره) - فَعَالٌ (۵ نمره)

۱/۵

۱۳- شاهد مثال را در جملات زیر بیان کنید (باب «أَفْعَل» تعجب). ص ۱۸۳ و ۱۸۴ - ۱/۵ نمره

(الف) ما أَشَدَّ مَا ضَرِبْتَ! جواب: به خاطر این که فعل مورد نظر برای تعجب، مجھول بوده و شرط ساختن «أَفْعَل» تعجب را ندارد، از صیغه کمکی (أشد) استفاده شده و مصدر فعل (ما ضربت) نیز (مؤول) غیر صریح آمده است.

(ب) أَسْمَعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ!: جواب: در اصل «أَبْصِرْ بِهِمْ» بوده است و متوجه منه (بِهِمْ) به خاطر وجود قرینه حذف شده است.

۱۴- عامل مقدار منصوبات مشخص شده چیست؟ ص ۱۸۸ و ۱۹۱ و ۱۹۵ - ۲ نمره

(الف) أَخَاكَ وَالإِحسَانَ إِلَيْهِ: جواب: الزَّمَ

(ب) نَحْنُ الْعَرَبُ أَقْرَى النَّاسِ لِلضَّيْفِ: جواب: أَخْصُ

(ج) أَزَبِدًا قَطَعْتَ رَأْسَهُ: جواب: قَتَلْتَ

(د) أَزَبِدًا ضَرَبْتَ وَلَدَهُ: جواب: أَهَنْتَ

۱۵- جمله «شَرَحَ وَأَفَادَنِي الْزَّيْدُونَ» در صورت عمل هر یک از عامل اول و دوم چگونه خواهد شد؟ (باب تنازع) ص ۲۰۲ - ۱/۵ نمره

۱/۵

جواب: عامل اول: شَرَحَ وَأَفَادُنِي الْزَّيْدُونَ.

عامل دوم: شَرَحُوا وَأَفَادُنِي الْزَّيْدُونَ.

۱/۵

۱۶- اگر کلمه «عَبَدِی» منادی واقع شود، به چه صورت‌هایی در می‌آید؟ ص ۲۰۸ - ۱/۵ نمره

جواب: يا عَبِدٍ - يا عَبَدِی - يا عَبَدِی - يا عَبَدَ - يا عَبَدِی